AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 137r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26015
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Immo ū corripiat ꝗ. in singuli qd ē omnū. Ho enī ꝓpria cuiq; non ē.
qd ab ea nullū munus est. Peccā quidē originalia ado dnr aliena. qd ea
singuli de parentib' trahunt. Si nō sine cautela dnr ꝗ. nūq; ꝗa in ullo uno
omnis sic dic apls peccauerūt. Corrupt' ergo origo dampnabilis. ut ex dolore
correptionis uoluntas regenerationis oriat'. Si tū q corrupt' filius ē ꝓ multi-
onis. ut stripitu correptionis forinsec' insonante ac flagellante. ds in
ullo intrinsecus occulta inspiratione operet' ꝗ. uelle. Si aū iam regenerat'
ꝗ. iustificat' in mala uita sua uoluntate relabat'. certe iste ñ potest dicere
ñ accepi. qd acceptū ipsi gratia in malis suo arbitrio libo amisit. Qui si cor-
reptione cōpunct'. salubrit' ingemit. ꝗ. ad similia bona ut ē. meliora
reuertat'. nempe hic aptissime utilitas correptionis apparet. Si pho-
mine correptio. siue ex caritate fit. siue ñ fit. tū ut correptio ptin. ñ
nisi pdm fit. An adhuc ꝗ. iste nolens corripi potest dicere qd ego feci q ñ
accepi. quē consilat accepisse. ꝯ sua culpa qd accepat amisisse. Possum
magis posse omino qm me arguis. qd ex bona uoluntate in mala uoluntate
relapsus sim. dicere adhuc. Qd ego feci qui nō accepi. Accepi enī fide que
pdisonem opat'. si nulla usq; in fine pseuerantia nō accepi. Anq; quis dice
audebit istam pseuerantia ñ ē donū di. ꝗ. hoc ꝗ tam magnū bonū ita
ē nrm. ut q; sq; hanc habuerit. ñ ei possit apls dicere: Qd enī habes qd nō
accepisti. quo hoc sic hr ut ñ accepit. Ad hec noi negare qd nō possum ꝗ.
si pseuerantia in bono pseuerē usq; in fine magnū di munus nec ē nisi
a illo de quo scptū ē. omē datū optimū. ꝯ. d. p. d. ē. d. ap. luminū. si
ñ dō est ei qui pseuerauerit negligenda correctio. ne forte det illi ds
penitentia. ꝗ. resipiscant de diaboli laqueis. Correptionis q;pe utilitatem
hac sentētia subiunxit apls dicens. sic supra memoratu. cū modestia
corripientē diuersa sentientes. ne qn det illis ds penitentia. Nam si
diuersum ista pseuerantia tam laudabile tamq; felice ē hominis. ut
ei nō sit ex dō. illis ꝓmit euacuamus. qd dixit dnis petro. Ego rogaui pre.
ut ñ deficiat. f. t. Qd enī ei rogauit. ñ pseuerantia usq; in fine. Que p
fecto si ab homine homini ē. ado poscenda nō ē. Deinde cū dicit apls.
orani aut addm. neq; faciatis malū. p cui dubio pseuerantia ei rogat
addm. Hic q; enī nichil mali facit. qui bonū deserit. ꝗ. a quo declinare
ñ debet. inclinat' in malū. ñ pseuerans in bono. Illo ꝗ. loco ubi dic. grās